

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

1. Quoad Orationem mentalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

tuum, hoc est primum & maximum Mandatum: alterum vero simile huic: diliges proximum tuum, sicut te ipsum. in quæ verba S. Augustinus: Primum diligendum est, quod supra nos est: id est Deus: secundum, quod nos sumus: id est Anima nostra, tertio, quod juxta nos est: id est proximus.

Nos, Timothee, mutato nonnihil ordine primam obligationem nostram erga Deum, hodie: alteram erga proximum, cras: tertiam erga nosmetipsos, perendie considerabimus. Sit ergo prima.

CONSIDERATIO

De Religione, seu Obligationibus erga Deum.

Timothee! Tota origo tua & creatio a Deo est: totus *finis* tuus ad Deum rendit. Ergo totus debes esse Dei, & semper; *mane, interdiu, & vespere.* Ergo religiose debes diem cum Deo, & propter Deum inchoare, profequi, finire: aut *an nescis, quod primitias tuæ cordis & vocis quotidie debeas Deo?* *

Cogita igitur primo, an, & quomodo *primitias vocis, seu preces matutinas,*

* S. Ambr.

tinis, saltem breves, saltem per bonam intentionem, Deo tuo quotidie offeras? - - - Utique *dimidium facti*, qui bene cœpit, habet. At dæmon quoque *dimidium facti*, & diei apud illum, qui male cœpit, habet, ait S. Climacus.

Nunquid Amicos & Hospites tuos mane invisis, & salutas? cur non & Deum? - - Vestes tuas, crines capitis, aut domus negotia statim mane ordinas? cur solam negligis animam? - - Erubescere, Dole. Propone meliora.

Ita sane docent te 1. *Gentiles* cum solenni suo: a *Jove principium*. 2. *Gratitudo naturalis*; noctu enim mollibus jacuisti in plumis; ob peccata tua dignus jacuisse in flammis. 3. *Utilitas tua*, & *necessitas tua*, Dei gratiam & Cæli rorem, ne in via virtutis per diem deficias, colligendi cum *Israëlitis mane*; etenim *qui mane vigilant ad me, inveniunt me*, ait Deus. *

Sed enim non solum *primitias vocis*, sed & *cordis* debes quotidie Deo: brevem, inquam, & piam *cordis Meditationem* per unicum horulæ quadrantem e. g. de veritate quadam Evangelica, æterna, practica; de virtute quadam amplectenda, aut fugiendo virio, aut

C 2

passi-

Prov. 8.

passione vehementi edomanda, aut familiaribus, quæ præsens Libellus tibi ministrabit.

Dixi: *per unicum horula quadrantem*: quid, obsecro, minus possem petere pro Deo, & salute tua? - Aut an forte non intelligis, quam *utile, necessarium, facile sit exercitium Meditationis, seu Orationis Mentalis?*

En ergo summas ejus utilitates ex S. Bernardo: * *Consideratio rerum particularium mentem purificat, regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat, agenda præordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat incorrectum, aut correctione egens.*

Inde est, quod omnes Ordinum diversissimorum Fundatores sanctissimi, licet in varietate Regularum, aliorumque ad Perfectionem ac Salutem mediorem ut plurimum discrepent, attamen divinitus illustrati filiis suis *quotidianam Meditationem præscribant, ad unum omnes.*

Quid? tempus non habes ad ista? --- Habebis, Timothee, si amputas occasiones otandi, excurrendi, in claram lucem stertendi, lusus & hospitia frequentandi &c. Dein tempus habes ad
alia

* L. 1. de Confid. c. 7.

alia negotia, & quadrantem non habeas pro negotio æternitatis & animæ tuæ? Forſan ad hujus exitium tempus habes: & non habeas ad ejus ſalutem?

Ais. *Meditatio non ad nos Sæculares Eccleſiaſticos, ſed ad Religioſos pertinet, ac Monachos.*

R. Utique ad hos pertinet, quia ſine hoc animæ cibo tam parum poſſent in via Virtutum & Perfectionis conſiſtere ac progredi, quam parum Corpus vivere ſine cibo materiali, recte ait S. Mater Theresia. Ergo (NB.) *Meditatio magis pertinet ad Eccleſiaſticos Sæculares* I. mo ob majorem; uti S. Thomas probat, ad ſtudium Perfectionis obligationem ſæcularis Sacerdotis, quam Religioſi non Sacerdotis. II. do Ob majorem eorum pro Religioſis neceſſitatem ſeſe in Oratione mentali frequenter colligendi; ſunt enim præ omni Religioſo majoribus obnoxii periculis, minoribus inſtructi remediis, paucioribus conſtricti frenis, pluribus diſſipati negotiis, occupati curis, diſtracti turbis, diſſoluti licentiis &c.

Hæc autem omnia regit, dirigit, corrigit *Meditatio*, ait S. Bernardus, & ſubdit ad Eugenium Papam: *Igitur Conſiderationi aliquid tui, & cordis, & tem-*

temporis sequestra. Hoc autem dico Necessitatem intuens, non equitatem.

Necessitatem autem? - - Ita est, mi Timothee, Meditationem divinorum assero cum S. Bern. tibi necessariam ad tuam & alienam salutem procurandam.

Primo ad alienam, quomodo enim aliis in cathedra, catechesi, sacro tribunali, aut familiari colloquio propones cum fructu & emphasi, quæ non ipse prius serio expendisti? Num canalis redere poterit, quas non ipse prius hausit, aquas? aut mater lac proli, nisi prius cibos ipsa probe digesserit, suam que in substantiam converterit? - - -

*Secundo ad tuam ipsius salutem. Ostendo, demonstro. Evidens est, quod salutem tuam operari non possis, nisi de ea sæpe, & serio cogites. Evidens autem est, quod ita de ea cogitare non possis sine Meditatione, seu reflexione ad salutis pericula, ut evites: ad media, ut adhibeas. Ergo evidens est &c. Hinc illæ lacrymæ & pernicies tot Sacerdotum ac Religiosorum: desolatione desolata est omnis terra, quia nemo est, qui recogitet corde. **

Pro-

* Jerem. 12.

Profecto *Justus ex fide vivit*, * neque aliter sancti evadimus, & salvi, nisi quantum vivimus conformiter principiis, regulis & Veritatibus Evangelicis: non possumus autem ita vivere, nisi eas probe cognoscamus: non cognoscimus rite, nisi eas meditemur, & expendamus sedulo. En novam de *Necessitate Meditationis* quasi demonstrationem!

Certe ut Navarchus vel Nauta se, suosque ac navim tuto ad portum dirigat, perducaturque, non sufficit mappas Geographicas in sacco aut cista habere convolutas, sed opus est eas sæpius *inspicere*, & serio *considerare*. Et tu sperabis, quod te, tuosque ad felicitatis æternæ portum sis perducturus, si domi libros habeas spirituales ceu totidem mappas Geographicas, iter ad Cælum monstrantes, quas tamen non *inspicis*, non *consideras*, non *meditaris*?

Tibi igitur dictum puta, quod Deus jubet: ** *Ignis in altari* (intellige cordis) *semper ardebit*, quem nutrit *Sacerdos subjiciens ligna mane per singulos dies*. Nota mane per singulos dies. Ita sane de se Magnus scribit Augustin: *** *Ego in lege Domini meditator*, si non die ac nocte, saltem

C 4

tem

* Rom. 1. ** Levit. 6. *** In Psalm. 31.

tem quibus particulis possum, & meditationes meas, ne oblivione pereant, stylo alligo: h. e. in charta annoto.

Replicas. Mi bone Pater! Esto: habeam tempus & animum quotidie meditando, at nescio modum, praxin, methodum.

R. 1. Levioris pretii passim dantur libelli, illa qui doceant. 2. En! praxin tibi do brevem, planam, facilem. Sic ergo habe.

Meditatio, seu *Oratio mentalis*, non consistit in sublimibus sensis & cogitationibus, non in peregrinis conceptibus, non in extaticis raptibus &c: sed consistit in variis *Intellectus* discursibus, in piis animi & *Voluntatis* motibus, in practicis animæ *propositis* vitam bene ordinandi. Igitur ad bene meditandum opus est solum, ut sis *homo*, seu *rati-onis* compos: opus est, inquam, tribus animæ potentiis; *Memoria*, *Intellectu*, & *Voluntate*.

Memoria, ut *Meditationis* materiam, seu *propositam* fidei, aut *morum* doctrinam rite teneas, atque adeo pridie diligenter relegas, ordines &c. *Intellectu*, ut eandem tecum rumines, serio perpendas, variis rationibus & discursibus illustres. *Voluntate* opus est ad *praxicas*

Tricas conclusiones, proposita & affectus deducendos: e. g. nunc *dolendo* de male actis: nunc *proponendo* meliora: jam *grates* Deo ob beneficia *agendo*: jam *timendo* ejus *Justitiam*: jam *amando* *Bonitatem*: jam *implorando* ejus *auxilium* ad sanandos animæ tuæ *morbos*: nunc *emendicando* *stipem* ab eo ad sublevandam tuam in *spiritualibus* *paupertatem*: & sic de aliis. Quid, obsecro, *facilius*? Hic non opus est arte ac studio. Nonne quilibet mendicus *naturaliter* scit suam proponere *egestatem*, ut divites commoveat ad *miserericordiam*?

Dein haud dubie concionari scis, *Timothee*: ergo scis & meditari. *Memoria* tua in concionibus proponit unam, alteramve *doctrinam*, aut *veritatem*. Eam ut persuadeas Auditori, *Intellectus* varias excogitat *rationes* & *motiva*, *Voluntatem*, Auditoris excitantia ad amplectendam, & *practice* exequendam concionis tuæ *doctrinam*. Addis *Media* ad facilem reddendam *praxin*. Subdis denique *Affectus* ad movendam & corroborandam in bonis propositis *Voluntatem* accommodatos. En! quod Auditoribus facis *concionando*, hoc idem, & facile tibi *facere* poteris *meditando*.

Nunquid & rustici, ac simplicissimi artifices sæpe cogitant, meditantur, animovolvunt, & revolvunt ea, quæ spectant ad eorum professionem, artificium, labores, pericula, damna, vel emolumenta?

Nunquid & tu, mi Timothee, frequenter per horam & ultra cogitas, an nullum e. g. in re œconomica sis damnum passus? qua ratione, quibus mediis illud resarcire, pericula in futurum amovere, majus lucrum e tuis Capitalibus, agris, aut prædiis capere possis? *Quod facis in pecunia*, ait S. Augustin., *hoc fac in conscientia*, & modo meditandi, & optima erit Meditatio tua.

Porro largos cogitationum, discursuum, & affectuum fontes tibi suppeditabit notissimus orbi versiculus:

Quis? quid? ubi? quibus auxiliis? cur? quomodo? quando? seu occurrentes in quavis materia *Circumstantiæ Personarum* (*Quis?*) loquentium, agentium, patientium &c. *Objectorum & materialium* (*Quid?*) fidei, aut morum &c. *Locorum* (*Ubi?*) in quibus res peractæ sunt, aut peragenda. *Mediorum*, virium & motivorum (*Quibus auxiliis?*) *Causæ finalis* (*Cur?*)
aut

aut impellentis ad hoc vel illud. *Applicationis* (*Quomodo?*) animi & corporis. *Temporis* (*Quando?*) ante -, vel post Christum natum, passum &c.

Eadem, aut majori facilitate rationes, motiva, discursus, imo & affectus Meditationum eruere poteris ex communibus quinque fontibus, aut ex uno eorum: scilicet 1. ex *Necessitate*. 2. *Utilitate*. 3. *Honestate*, seu dignitate. 4. *Æquitate*. 5. *Jucunditate*, seu facilitate e. g. in cujusque virtutis exercitio, aut vitii fuga.

En ergo praxin facilem meditandi utilissime.

Altera, & præcipua Religionis Deo debitæ pars est Tremendum Missæ Sacrificium.

Monet Conc. Trident. *, *omnem operam ac diligentiam Sacerdotum in eo ponendam esse, ut, quanta maxima fieri potest, interiore cordis munditia, atque exteriori devotionis specie Sacrificium Missæ peragatur.* Ita Trid. & merito; nam 1. ejus *Dignitas* est simpliciter infinita. 2. *Utilitas* immensa. En duo puncta considerationis tuæ!

Pri-

* Sess. 22.